

ABONAMENTELE

IN TOATA ROMANIA: Pe an... Pe 6 luni... Pe 3 luni...

IN STRAINATATE: Pe an...

INSERTIUNI SI RECLAME: Linia de 30 litare pe linie, pagina IV, 20 bani...

Un numar in Capitala 10 bani.

TIMPUL

ESTE IN TOATE ZILELE DE LUCRU.

BUDROUL REDACTIEI SI ADMINISTRATIEI: PALATUL „Dacia”.

ANUNCIURI

Se prezinta in strazistate: La D-nul Hauser... A. Oettel in Vienna, Stubenbastei 3...

Articolele republicate sa vor arde.

Un numar in Districte 15 bani.

CARTA STRATEGICA A TEATRULUI RESBOIULUI TURCO-RUS

Propunem cetatenilor Bucuresti urmatorii candidati pentru consiliul municipal. Numele lor sunt prea cunoscute...

Este locul a zice aci Bucurestienilor: „Daca sunteti multumiti de ispravile rosiilor...

„Iaca candidatii partidului conservator: Colegiul I. 1. George Manu 2. Stirbei Alecsandru...

- Colegiul II. 1. Orescu Alecu 2. Grigorie Cantacusino 3. Athanasie Costache 4. Iancu Lahovary.

- Colegiul III. 1. N. Xantou 2. Vasile Paapa 3. Dobre Nicolau 4. Hagi Pandele Dimitrie.

- Colegiul IV. 1. Ghorman Dimitrie 2. Cernovodeanu Costache 3. Gherassy Nicolae 4. Vasile Capşa 5. Petre Dimitriu.

BULETIN TELEGRAFIC

Serviciul privat al „TIMPULUI”

(Agenzia Hurva).

— Serviciul de Joi, 9 ore dimineata. —

Buda-Pesta, 9 Mai.

„Camera Deputatilor.” D. Tisza, presedintele consiliului de ministri raspundand la interpellarea...

Oratorul guvernului adauga ca totusi ministrul afacerilor straine a facut demarș pe lângă...

cabinetul din St. Petersburg si Constantinopol pentru ca piedicele aduse navigatiunii sa nu...

Declaratiunea ministrului a fost aprobată de Camera.

London, 9 Mai.

Generalul Simmors a fost designat a comanda trupele engleze...

In camera comunelor, deciziunea resoluțiilor propuse de d. Gladstone...

London, 9 Mai.

„Camera Lorzilor.” Lordul Rutland constată că depeșă lordului Derby...

Lordul Derby nu admite că s'ar fi putut produce neliniscirea...

London, 9 Mai.

Escadra engleză din La Manche va pleca de neapărat la Malta.

„Times” publică o depeșă din Washington prin care anunță...

— Serviciul de Joi, 4 ore post. merid. —

London, 10 Mai.

Escadra engleză din canalul La Manche a fost întărită.

BUCUREȘTI 29 APRILIE 10 MAI

Domnul C. N. Brăiloiu, unul din membrii cei mai marcanti ai partidului conservator...

Comitetul Timpului, in ceea ce privește redacția generală a ziarului și-a precizat...

Cu toate acestea Timpul, având și misiunea de a servi de organ tuturilor membrilor...

CONVENȚIUNEA RUSSO-ROMANA

Convenținea încheiată de guvernul nostru cu guvernul Rusiei a dat ocaziunea la dezbateri...

mai mult temerea ca nu cum-va să ne găsim aruncați, într'un mod violent, afara din concertul european...

Negreșit că dacă vom considera numai surfața lucrurilor, formalismul politic...

Noi însă nu ne putem opri la asemenea considerațiuni, ori-ce ar zice Lordul Northcot...

populației creștine, care formează marea majoritate a Imperiului; — când ea astfel s'a pus sub protecțiunea Europei, protecțiune condițională, care îi afectează în un mod fundamental suveranitatea; — când Turcia prin tractatele ei cu noi, pe care a fost silită să le recunoască prin tratatul de Paris și să promită a le respecta, se obliga a nu se atinge de teritoriul nostru; — când capitulațiunile noastre nu ne obligă la nici o stare de suzeranitate către Poartă; ci numai la un tribut pentru protecțiune, pe care este în facultatea noastră de a o reclama; — când Poarta nu este în stare de a ne da o asemenea protecțiune; — când ea nu este în stare a face o mișcare în jurul nostru fără să ne compromită interesele noastre cele mai vitale; — când însuși Europa prin tratatul din Paris, a recunoscut, a constatat, a stabilit și a consacrat că avem individualitatea noastră politică și socială cu totul deosebită de aceea a Turciei; — când Turcia n'are nici un punct de contact cu noi nici în tradițiuni nici în credințe, nici în moravuri; și nu înțelege nici pricepe nimic de viața noastră publică, cum poate pretinde ea că noi facem parte integrantă din imperiul ei și ca atare că suntem obligați și osândiți a suferi cu dănsa, a lua parte la tribulațiunile la care este fatalmente expusă prin viciul organic al existenței ei, și a ne paraliza în conduita noastră?

Turcia nu poate pretinde nici că suntem nici ca se fim vasali ei, și să n'avam alte alianțe de cât ale sale. Limba românească nu cunoaște nici cuvântul nici lucrul. Diplomația a putut în perplexitatea ei să-și închipuiească un moment, că poate caracteriza raporturile noastre politice cu Turcia cu un cuvânt imprumutat din instituțiunile feudale. Dar cuvântul nu este nemerit; noi Românii nu l'primim și nu l'putem recunoaște. Nu l' recunoaștem, nu numai pentru că limba noastră nu l'știe și nu l'pricepe; dar pentru că ne-ar crea o situațiune hastardă, care ne-ar afecta și principiul naționalității noastre și civilizațiunea noastră, și puterea de a ne da și a ne consolida instituțiunii care să ne asigure o viață politică.

Sub toate aceste puncturi de vedere, noi suntem autonomi și independenți de Turcia în existența noastră; și în adevăr să mărturisim, ne găsim cam ambarasați de a caracteriza natura relațiilor noastre politice cu Turcia. Acestor greutăți au simțit-o și puterile mari europene, când au recurs la cuvântul de *vasalitate*, crezându cu aceasta că poate scăpa de incurcătura politică ce ne-a creat, refuzând în congresul dela Paris de a ne recunoaște deplina independență și a lua ca un act de îndatorire europeană, sarcina de a ne garanta în comun acord, și prin o stipulațiune de tractat, neutralitatea teritoriului în cas de conflicte.

Cui a profitat însă întrebăm, această diplomație întortocheată? Lășăm Turcilor grija de ași face ei întrebarea și a răspunde.

În ce ne privește, noi credem că putem afirma, că lipsa de garanție a neutralității teritoriului nostru ne va profita noștrilor, dacă vom fi uniți și energici; de aceea și aprobăm fără nici o rezervă convențiunea; și dacă am avea ceva de criticat este că nu s'a făcut mai de timpuriu și mai completă, ca să nu pară un act forțat al unui fapt împlinit, ci un act de inițiativă liberă și de prevedere politică.

Scim că mulți din amicii noștri politici au desaprobat această convențiune, și au și combătut-o în Camera și în Senat. Respectăm scrupulele fiecărui în această delicată materie, în pozițiunea și mai delicată în care ne aflăm, și le împărțim chiar până la oare-care grad. În convicțiunea noastră însă credem că guvernul a făcut un act patriotic și eminent politic.

Am zis dela început, că nu trebuie să ne impedecăm de considerațiuni de formalism politic; căci sub acest punct de vedere, poate, conduita guvernului și a Camerilor ar fi reprehensibilă. Ceea ce trebuie să ne preocupe pe noi, popor împilat, pe noi, popor ținut și condamnat, secol în trecut, în stare de inferioritate politică, față cu islamismul, față cu o putere barbară, care este o insultă perpetuă și pentru conștiința noastră religioasă, și pentru aspirațiunile noastre de civilizațiune și pentru onoarea noastră națională; ceea ce trebuie, zic, să ne preocupe este că această parte a Europei, care se numește în limbajul diplomatic Turcia, este ajunsă la culmea unei crize în care are să se determine rolul, soarta și viitorul populațiilor din care este format acest trup inform.

O problemă politică și socială în același timp, este de rezolvat pentru țerurile și popoarele Europei orientale. Astăzi când izbucnesc rebelul ruso-turc, popoarele de diferite rase, care locuiesc în peninsula balcanică, se gădesc, vis-à-vis de imperiul otoman, în o pozițiune relativă analogă, cu pozițiunea în care se află diferitele clase ale societății Franceze vis-à-vis de regalitate la anul 1789. O transformațiune este iminentă și immancabilă în condițiunea popoarelor creștine din Turcia. Rusia de un secol deja; diplomația Europei de la 1854 și până astăzi a jucat pentru popoarele creștine din Turcia rolul care l'au jucat în Franța filosofi secolului XVIII pentru burgesia și pentru clasele de jos ale societății Franceze, care erau lipsite de drepturi politice și de egalitatea civilă, precum sunt astăzi lipsite de aceleași drepturi, în Turcia și prin Turcia, popoarele creștine din această parte a Europei.

Transformațiunea aceasta socială, emancipațiunea politică, spre a fi durabilă, spre a se face fără sguđuire pentru Europa, și pentru interesele ei, și fără a provoca competiții de ambițiuni și de rivalitate între diferitele puteri, trebuie să se facă nu numai pentru aceste popoare, dar prin ele, prin directa lor participare. Numai când popoarele, direct interesate, vor participa prin acțiunea lor la rebel, și se va simți în un mod mai pronunțat participarea lor, numai atunci se vor evita complicațiunile europene, transformațiunea va fi reală, emancipațiunea efectivă, cestiunea orientală se va desnota, problema își va lua soluțiunea.

Cestiunea orientală este deci o chestiune a noastră popoarelor creștine din Orient, ea s'a pus pe tapet din minutul de când Islamismul a făcut din turlele St. Sofiei minarele turcești. Din toată Europa amenințată în curs de patru seculi de Islamism, numai noi popoarele creștine din peninsula balcanică am rămas încă espus la acțiunea lui. Un duel s'a deschis astăzi între noi și mahometanii sub stindardul unei puteri mari. Este datoria noastră să ne luăm steagul și să facem ca prin noi și pentru noi să se rezolve chestiunea orientală; să nu lășăm prin

trândăvie, prin scrupule de forme, prin temeri de slăbiciune, să ne scape din mână o soluțiune care de nu se va da de noi și pentru noi, se va da de alții și contra noastră. Dacă popoarele creștine se vor desinteresa de rebel, și nu vor lua parte în măsura intereselor lor și pozițiunii lor respective, ele vor rămănea în stare de inferioritate, și mai cu seamă vor deveni prada celor puternici.

Pentru noi, am convicțiunea întină, că dacă am fi ascultat consiliile celor cu temeri și cu sfială, de a desarma, ne-am fi pronunțat înșterși după carta Europei.

Bine a făcut dar guvernul de a încheiat convențiunea cu Rusia. Nu este destul însă atât. El este dator să facă totul ca să aibă simpatia și concursul tuturilor Românilor; pentru aceasta trebuie să se silească a șterge urmele de învrăjbire sub a căror auspiciu fatale a venit la putere, și să ia inițiativa înfrățirii și concordiei. Ast-fel va da politicele sale o impulsione de adevărat patriotice.

Trecând cu buretele peste discordiile recente, abandonând calea unei democrații fără frâu și pline de pericole, în care s'a rătăcit peste măsură în debutul său, guvernul va fi cel d'antău a profita din liniștea spiritelor. El va provoca în același timp, la transformarea și reconstituirea partidelor.

Crisa prin care trecem astăzi, va fi încă de un mare efect asupra generațiunii actuale. Ea va contribui mult a da tinerilor noștri oțelirea și virilitatea caracterelor care ne cam lipsește. Obicnuiți până acum, în timp de douăzeci de ani, a ne certa pentru abstracțiuni, și de multe ori din puncturi de vedere egoiste, ne vom învăța a compta cu nevoile vieții practice, și vom dobândi energia care face pe cetățeni, și care ne dă conștiința patriotismului. Până acum am fost niște copii resfățați care așteptăm tot de la noroc și de la întâmplări de multe ori de la intrigii mai mult sau mai puțin dibace. Acum că suntem datori să lucrăm prin noi înșine și să ne orientăm în împrejurări grave pentru existența noastră, avem trebuință de o serioasă cugtare și de mult curaj; aceasta va contribui a ne releva caracterile. Prin aceasta chiar și guvernul este silit a se ține la o înălțime mai mare.

C. N. BRĂILEA

DIN AFARA.

O telegramă din Constantinopol comunică următoarele:

Poarta și dă silințe supreme. Ea pune tot în mișcare, absoarbe toate izvoarele țerei. Adă se zice că sultanul va lua comanda armatei de la Dunăre. Din acest se zice nu este adevărat de cât, faptul că sultanul a convorbit despre aceasta cu ministrul său. Într'un consiliu de ministri care s'a ținut acum câte-va zile la Șeik-ul-Islam, s'a decis ca sultanul să nu plece din Constantinopol de cât în cazul când soarta armelor n'ar favoriza pe Turcia. După această versiune, plecarea sultanului la armată ar atârna dar de evenimentele războiului de la Dunăre sau din Anatolia.

Dacă Sultanul va face în adevăr această călătorie, el va lua celebrul stindard Sangiac-Șerif (steagul proocului). Dacă nu va putea să fie scutit d'a merge la armată, se crede că va prefera să treacă în Anatolia, unde va afla o populație com-

pactă, mai toată musulmană, și în care este facil să aprindă incendiul fanatismului. Mai sunt apoi alte motive care l'ar împinge la această hotărâre. În cas de retragere, armata turcească nu este amenințată de la spate și poate să se retragă în Mesopotamia unde să se reorganizeze în mijlocul unei populații deplin și exclusiv devotată islamismului. La Dunăre împrejurările nu sunt aceleași. Dacă armata turcească este respinsă și bătută, ea va fi naturalmente înăbușită de populații dușmane și cu greu va putea să se întrezeze.

— Țarul a sosit la 5 Mai în Moscova, însoțit de marele principe ereditar și de marele principe Vladimir. La gară a fost primit de către Țarina și de către principesa ereditară. Populațiunea l'a întâmpinat cu manifestațiuni entusiastice, strădele erau iluminate și în ciuda timpului ploios, umplute cu oameni. La 10 și jumătate Țarul a primit pe notabili, cărora le-a adresat următoarele cuvinte: „Cu găsă lăni în urmă dăsem aici expresie speranței, că cestiunea orientală va putea să ajungă la o soluțiune pacnică. Voi am să păstrez scumpul sânger al supușilor mei, dar ostenele mele au fost în deșert. Dumnezeu a voit alt-fel. Manifestul pe care l'am emis din Chișinău, a anunțat imperiului rusesc, că momentul prevăzut a venit. Intreaga Rusie cu Moscova în frunte a răspuns așteptărilor mele. Astăzi sunt fericit de a putea da dinpreună cu Țarina expresie mulțumirei noastre pentru patriotismul moscoviților, dovedit prin fapte.

Îmbirea de țară a poporului meu trece peste așteptările mele. Dumnezeu să ne ajute întru a ne împlini misiunea și să bine-cuvinteze trupele noastre plecate la luptă pentru împăratul, țara și religiunea lor.

O depeșă a ziarului „Post“ comunică știrea, că germanii din Moscova au predat împărătesei 10,000 ruble pentru răniți. Clubul german a votat pentru același scop 15,000 ruble.

Tot ziarul „Post“ comunică din Viena: Se zice că Austria va fi relativ la neutralitate de comun acord cu Germania. Andrassy a avut erl o întrevorbire cu ambasadorul Germaniei comitele Stollberg. Din Pesta se anunță că unele dintre puteri au protestat contra jignirii comerțului pe Dunăre.

— Se scrie din Constantinopol „Correspondenței Politice“: „Întru cât știrile care circulează prin cercurile diplomatice de aici, sunt întemeiate. Engliera voește să aducă pe turci până a'i sili să îi ceară ajutorul spre a putea cere apoi și prețul pentru acest ajutor. Chiar se pretinde că prețul pe care Engliera l'ar cere, e ținut. S'a asigurat că s'ar cere Creta ori cel puțin o parte din această insulă, de pe care ar putea domina canalul de Suez. Cu acest preț Engliera ar da poate Turciei ajutor militar. În tot cazul însă va da Turciei sprijin financiar contra Rusiei. Un lucru e astăzi netdoios că Engliera își dă toată silința spre a hotărî pe Grecia să nu ia parte la acțiune. Un fel de echo al acestor influențe sunt plângerile grecilor, că Englezii nu le permit a se rescuși.

— Una din greșelile, care se pretinde că le-ar fi comis turcii la Dunăre, ar fi aceea, că nu au distrus podul de la Bărboși. Vina pentru aceasta ar cădea asupra lui Hobart Pașa, care comandă vapoarele de pe Dunăre. După știrile pe care le comunică „Freundenblatt“ Hobart

Pașa ar declina însă această răspundere, zicând că tocmai atunci, când era să distrugă podul, a primit de la Abdul Kerim Pașa ordin de a pleca la Rusciuc. — Dar, podul, har Domnului, tot stă.

De-alt-mintrelea, după ce Engliera s'a declarat neutrală, Hobart Pașa a primit ordinul de a se întoarce acasă. Fiind primit în audiență, sultanul l'a propus să rămăie primit în o comandă turcească. În cursul acestei săptămâni Hobart Pașa va lua hotărâre.

— Generalul Klapka, după ce a petrecut câte-va zile la Paris, a plecat la Constantinopol. „Liberté“ ne asigură însă, că nici nu a primit, nici nu i s'a oferit vre-o comandă în armata turcească.

— Ziarul „Le Nord“ publică următoarele depeși:

Constantinopol. — 10,000 oameni au fost trimiși astăzi la Trebizonda. — M. Layard a dat astăzi visite celor mai mulți dintre miniștrii Porții. — Guvernul Austriei a chemat la arme pe toți ofițerii, ce fuseseră în serviciul turcesc. — Un polones, cu numele Arthur Zimmerman, a primit dela Sultan încuviințarea de a organiza o legiune polonească.

Viena. — Ziarele polonese din Galizia se pronunță contra formării legiunii polonese propuse Sultanului.

București. — Numai decât după ce armata rusească se va fi răspândit indetul dealungul frontierei de la Dunăre pentru a preveni ori-ce pericol de răsunare precipitată din partea turcilor contra orașelor de pe malul stâng al râului, Principatul se va rădica față la arme contra Porții. Apoi se va presenta cestiunea, despre natura asistenței, pe care România este capabilă a o da cauzei rusești.

Principatul are o populațiune de vr'o 5 milioane de suflete. Are vre-o patru-zeci mii oameni de prima clasă sub arme, coprinzând armata regulată și rezervele. Aceste trupe sunt bine armate și echipate, și au aerul de a da bune servicii în campanie; din nenorocire însă soldatul român nu se bucură de reputațiunea de a fi animat de un umor marțial pe câmpul de bătăie și dacă aceste critice ale streinilor nu sunt injuste, el iubește uniformele briliante și o viață ușoară mai mult decât bombele.

Principele României e cu toate acestea un soldat din viața Hohenzollern și el arde să aibă ocaziunea de a se distinge în fruntea armatei sale. El pare a fi încredințat că ea îl va urma ori unde îl va place să o conducă.

Împăratul Rusiei știa fără îndoielă ceea ce zicea, că rolul poporului român se va mărgini întru a preserva ordinea în urma trupelor rusești. În cazul, când guvernul Principelui Carol ar declara rebel Turciei, un contingent de armată română va însoți armata de invasiune rusească cu scopul de a păzi pe prizonieri și de a ținea deschise liniile de comunicațiune mai puțin expuse, puiud ast fel la dispozițiunea comandanului un egal număr de ruși pentru serviciul în frontul armatei.

SENATUL

Sedința de la 27 Aprilie, 1877.

Președinția d-lui M. Costaki.
D. Ministru de Rebel, comunică mesajul pentru înaintarea căpitanilor la gradul de Majori.
La ordinea zilei este raportul pentru modificarea legii timbrului.
D. Șeicarn, citește acest raport.
D. V.-Președinte invită pe D. raportor

de Senatului deslușirii asupra modificărilor făcute în lege.

D. Șeicaru. N'am studiat legea, n'am avut timp, căci d'abia acum am făcut raportul.

D. Ministrul de Justiție. Principiul acestei legi nu este de cât o agravare a taxelor prevăzute în legea veche. Principiul fiind admis de Senat de oare-ce s'a votat luarea în considerație, eu mă ofer a da toate explicațiile necesare, ori de câte ori se va simți trebuință.

D. N. Lahovary. Socotesc că de oare-ce este vorba de un impozit de care are să ceară comitetul nostru, ar fi bine să se amâne discuția acestei legi până când se va tipări raportul și legea.

D. V.-Președinte. Sunt tipărite modificările; însă D. Raportor nu a avut timp să facă un studiu comparativ, între legea veche și cea nouă care se prezintă astăzi.

D. Ministrul Justiției. Mă ofer a da toate explicațiile necesare ori când Senatul va fi în nedumerire. Cât pentru propunerea d-lui Lahovary, eu nu o înțeleg; o lege nu se imprimă de cât în partea ei modificată și era dator d-sa să facă studiul comparativ cu legea cea veche.

D. N. Lahovary. Mi pare rău că d-nu Ministrul nu m'a înțeles. Eu n'am cerut să se imprime legea ci raportul și aceasta conform regulamentului.

D. Ministrul Justiției. D-le Președinte, mie ertați că me amestec în chestiuni de regulament ale Senatului, dar nu înțeleg dacă se poate admite aceasta într'un parlament, ca odată după ce s'a adoptat luarea în considerație să se mai permită discuția și să se propună amânarea.

D. V.-Președinte. Se poate prea bine să se amâne discuția unei legi de și ea este luată în considerație.

D. Cămărășescu. Nu putem să ne depărțăm de regulament, și mai cu seamă într'o lege de impozit.

Mă așeziez dără cu propunerea d-lui Lahovary care mi se pare foarte dreptă, și rog ca să intrăm în regulament și să se imprime raportul.

D. Colonel Bibescu. Mi se pare că legea este luată în considerație.

D. V.-Președinte. Acesta nu împiedică și nu prejudică chestiunea.

D. Ministrul de Justiție. Neapărat eu nu pot să discut contra biroului; văd că Senatul primește propunerile mele și d. vice-președinte voește ca să se revie peste 2 minute la un vot dat.

D. V.-Președinte. Nu admit nici-de-cum observațiile d-lui ministrul. E' mi fac o datorie de conștiință de a strage atenția Senatului ca să nu voteze un proiect pe care nu l-a studiat.

D. V. Borescu. Opiniunea d-lui ministrul nu este nici-de-cum fondată. Ce va să zică dech Senatul a votat luarea în considerație a legii? Nu se poate ca apoi la discuția pe articole să se propună o amânare?

Cred dără că nu face de loc bine d-nu ministrul să persiste în discuție, când mai mulți d-ni senatori exprimă opiniunea de a se amâna votarea legii, pentru ca senatul să fie în cunoștință de cauză, căci, d-lor, Senatul nu trebuie să fie numai un birou de înregistrare.

Apoi nu se imprimă legea cum s'a făcut și cum susține d-nu ministrul Justiției, ci se pune în vedere legea modificată și legea veche care se modifică.

D. Belu. Nu înțeleg această procedură nouă. Eu cred că nu se poate susține că o lege care a trecut prin studiul secțiilor și prin acela al comitetului delegaților tot nu este destul de studiată.

După închiderea discuției, se pune la vot articolul 1 și se primește cu toate modificările fără discuție.

La art. 2. D-nu ministrul Justiției expunând motivele pentru cari a adăugat o taxă de timbru proporțională asupra contractelor de locație. După d-sa această taxă va fi foarte dulce și neamărită pentru proprietari.

Art. 2 se votează fără altă discuție.

Art. 3 se primește asemenea.

La art. 4 care trată de despre taxa impusă societăților de asigurare, d-nu ministrul o găsește nedreptă și propune suprimarea ei. Se încuviințează această suprimare. Restul articolelor se primește fără discuție.

D. N. Lahovary declară că se abține de la votarea legii în total.

D. Atanasiu propune, în numele secțiilor din care face parte ca această lege să nu se aplice de cât în care de un an. — Amendamentul se respinge.

Legea în total se adoptă cu 20 bile contra 8 și să abținere.

Se comunică demisiunea d-lui Epureanu

din sarcina de v.-președinte al Senatului. D. V.-Președinte. D-lor eu cred că nimic nu pôte motiva această demisiune.

D. Ministrul Justiției. Dacă demisiunea ar avea de motiv, mica observație ce am făcut adineri în privința regulamentului, declar că eu n'am avut intențiunea să atac pe nimeni.

D. Belu. Eu cred că trebuie să procedem după usul adoptat de Senat ca să favorizăm pe d-nu Epureanu a și retrage demisiunea.

Se decide a se face o adresă d-lui Epureanu pentru a veni și și reocupe fotoliul prezidențial.

Ne mai fiind nimic la ordinea zilei, ședința este ridicată la orele 4 p. m.

CAMERA

Ședința de Mercuri 27 Aprilie.

Ședința se deschide la orele 1 și trei sferturi sub președința d-lui Col. Lecca, fiind prezenți 93 d-ni deputați.

Se îndeplinesc formalitățile ordinare.

D. min. al Cultelor prezintă la birou trei proiecte de lege urgente.

D. Stolojan anunță d-lor min. de Interne și Externe o interpelare în privința bombardării orașelor de Turci, a piratețiilor comise de Bași-buzuci prin porturile noastre, în privința agentului nostru din Constantinopol, ale cărui funcțiuni s'au suspendat; apoi în privința amenințărilor din partea Porții—ce atitudine va lua guvernul în aceste circumstanțe?

Se va comunica d-lor ministrit, absenți.

D. Cand. Popescu: Cer cuvântul după dezvoltarea interpelației!

D. P. Ghica: Cer și eu cuvântul după dezvoltarea interpelației.

D. Dem. Ghica: Si eu după dezvoltare!

D. P. Grădiștenu: Dacă e așa, apoi să mă înscris și pe mine, ca să mă asigur cu trei zile înainte!

O voce: Ba să cerem cuvântul și pentru sesiunea viitoare!

D. Al. Urechii citește raportul și proiectul de lege, care regulează numirea profesorilor și concursul lor.

D. Mărzescu roagă pe d. ministrul de Instrucție, să amâne acest proiect important, căci situațiunea de astăzi nu ne permite a studia după cum merită această chestiune.

D. Boescu combate amânarea, precum și D. P. Ghica din preună cu d. min. al Cultelor.

Discuțiunea închezându-se, se pune la vot luarea în considerare și votul este nul.

D. v. Președinte: N'au votat de cât 50 d. deputați, prin urmare se va vota încă odată prin apel nominal!

Rezultatul votului prin apel nominal este: votanți 63; pentru 58 contra—abțineri 10.

Art. I se votează fără discuție.

La alin. 3, art. 2. D. P. Ghica și d. Boescu propun amendamente, asupra cărora ormează o discuție la care iaș parte D-nii min. al Cultelor, d. Borescu, D. N. Ionescu, apoi închezându-se discuția, amendamentele puse la vot, se resping, primindu-se art. din proiect.

Art. 4 și 5 se votează.

La art. 6, D. Danieleanu propune a șterge cuvintele finale de la alineatul 6.

După care care discuție art. se votează dimpreună cu amend. d-lui Danieleanu.

Art. 7—17 se votează fără discuție.

La art. 18.—D. P. Ghica propune concursul și pentru muzică etc.

D. Constantinescu întreabă, dacă dispozițiunile acestei legi ating autonomia județului, comunei în privința școlilor, înființate de ele și asupra cărora trebuie să aibă și dreptul de control.

D. min. al Instrucțiilor publice asigură pe d. Constantinescu, că legea nu violează întru nimic autonomia județelor și comnelor, arată însă, că multe din școlile de felul acesta, ca gimnaziul din Brăila etc. se pare a fi înființate numai ca sinecure pentru neșce oameni incapabili, imorali, și art. din legea de față cantă a remedia acest rău pe cât este posibil.

Amendamentele d-lor P. Ghica și Constantinescu propuse la alin. 2 de la art. 18, se resping de adunare și se primește art. din proiect.

La art. 21.

D. Borescu: Am luat cuvântul la acest articol, fiind iarși o chestiune serioasă numai dacă d. ministrul al Instrucțiilor n'ar face iarși personalități, căci m'am speriat de tonul d-sale.

O voce: Nu ai acum cu tonul?

Altă voce: Mai scurtați-o să mergem înainte!

D. Boescu: Ba am să fac un preambul.

D. P. Ghica: Este tocmai timpul!

D. Boescu: atunci renunț dacă d. ministru se va mai servi de acel ton...

D. P. Ghica: Cum să vorbesc cu alt ton!

D. Boescu propune și susține ca să se steargă alin. b. și c. de la art. 21.

D. Ionescu roagă pe d. ministru a se opri aci cu această lege și a nu trece peste universități cu ușurință și fără un studiu serios care cu greu se poate face în situația actuală. Invățământul superior nu l' mai lășăm supus fluctuațiilor politice. Fostul Senat sciti ce hotărâre imprudentă a dat cu ocazia unei interpelări.

Dacă d-sa voește reorganizarea universităților, atunci voi cere amânarea legii, pentru ca să putem face un studiu cât mai serios și a garanta instrucția, iar de nu, apoi să se opriască aci.

D. min. Cultelor declară, că se unesc cu propunerea d-lui Ionescu, rezervându și dreptul de a reveni mai târziu cu un proiect în privința universităților.

Prin urmare art. 21, 22 și 23 se suprim. Votarea în total se va face mâine.

Ședința se ridică la orele 5 seara.

DIN INTBU

Cu ocaziunea zilei de 24 Aprilie, aniversarea onomastică a Măriei Sale Doamnei, Înălțamele Lor au primit din toate părțile țerei felicitările cele mai căduroase, imbrățișând în același simțiment de iubire Patria Română și Augustele persoane ale Măriei Lor.

A. L. Domnul și Doamna au însărcinat pe d. președinte al consiliului de miniștri a exprime la toți mulțumirile cele mai viue pentru aceste demonstrațiuni de iubire și încredere, cari, prin spontaneitatea, caracterul și unanimitatea lor, constituiesc încă, în împrejurările de față, o adevărată manifestare națională și un legământ mai puternic între națiune și Tron.

SCRISOARE ADRESATĂ TIMPULUI

Pitești, 26 Aprilie 1877.

Nimenia astăzi nu se mai îndoiește, despre incerta și greoaia pozițiune ce s'a creat țerei noastre.

Deci, în momente atât de supreme când inima fie căru Roman trebuie a se gândi numai cum să-și vadă țara salvată de încurcătura în care este aruncată, când urile și pasiunile trebuie înălturate, când sacrificiile cată se fie comune, partidul zis Roșu ca să nu uite nimic din ceea ce a învățat, își urmază calea nenorocită de persecuțiune, ceea ce denotă că maxima populară „Iasă țara să se prăpădească numai Manea să trăiască” o nu e dogmă religioasă; și dar îm permit se vă arăt cu toată fidelitatea, cum s'a aplicat aicea în județul Argeș acel regulament fără lege al rechizițiunilor, de către d. Prefect local, (câci de și instituită o comisiune, însă voința prefectului ținea locul de hotărâre supremă).

La 9 ale curente, toți cetățenii cari au avut cai (fie ei de ori ce valoare) au fost încunoscințați de agenții poliției ca să se prezente cu cai la d. Prefect; ordinul acesta a fost cu scrupulositate ascultat, și cetățenii uitând că se mai găsește sub scutul constituțiunii, se prezentară la aceeași oră care li se se indicase cu cai și trăsuri lor. Vorba era că acest județ după repartiziunea făcută avea să dea 50 cai, dar eun și prin ce fenomen, de olată adoa zi se spune, că repartiziunea de 50 cai, s'a schimbă în 134 cai. Cel bănuitor zic, că Prefectul care nu avea ochi buni pe cei cari posedau cai buni și trăsuri

(de oare ce d-sa nu avea) văzând atâtea trăsuri cu cai buni în oraș a intervenit de a se rechiziționa un număr mai mare de acela ce se cerea.

Și ast-fel a treia zi în oraș, nu era de cât o curată zaveră: agenții poliției însoțiți de garzi de noapte și călărași intrau în curțile fie căruia cetățean, intrau în grajduri și ridicau caii, fără să voească a ști că acești cai sunt averea cetățenilor și constituțiunea nu permite acest dispreț. Dacă un proprietar avea patru sau cinci cai toți erau luați; nici un rezon nu și mai avea locul. Unul din deputați cari se întâmplase o avea și dmsul o pereche de armăsari, indignat striga și vocifera în contra rechizițiunii: sgomotul, nemulțumirea devenise în culme, căci atâtea proprietari cu afaceri pe afară rămăseseră fără mijloc de-a mai merge la proprietatea lor; într'o așa extremă și neînduplecată măsură au ajuns la ultima încercare: hotărâra să dăruiască câte unul și doi cai pentru ași scăpa restul: ast-fel d. Th. Lelescu, N. Gherman, Budișteanu, Solescu și Vișoreanu înpinși de această nevoie au făcut aceste ofrande trimbițate și prin „Monitor.” Dar cel puțin păzitu-s'a această măsură cu toți? Nu, aceia cari nu erau agreeți, cu tot darul ce voiau să facă li se refuza și s'ermanii trebuiau cu lacrimile în ochi să vadă cum li se ridică averea lor, aruncându-le câte o hârtie numită bon conținător de valoare, ridicolă cu ceea ce valora obiectul rechizat. Singurul care ridea și făcea haz, era directorul Prefecturii care pus sub scutul puternic al șefului său, caif sel trăiau în liniște în grajd; se dice că ei având onoarea câte o dată să poarte pe Prefect la câte o paradă, d. Prefect, la toate reclamațiile ce cetățenii făcuseră în contra acestui privilegiu, a răspuns că el este apărut de rechiziție! Ceea-ce a si fost în realitate. Nu voiu spune că nici medicul veterinar nici ceil-alți nu mai aveau rol la entuziasmul și zelul ce punea prefectul de a nu mai rămânea oal bun în oraș (afară de acel care fiind agreeți, li-s'a admis darul silit). Dacă medicul spunea că cutare cal este mai mic de an și are vre-un viciu, Prefectul nu voia să știe; de înlăta cal se făciau de 7 ani și se luau pe a sa răspundere, iar acolo unde avea slăbiciuni caif, de 7 și 8 ani se făciau de 5 ani! O nefericită văduvă după ce a încercat toate mijloacele a și s'apa din cai cari nu aveau etatea, dăruind și ea cei-alți cai, i s'a refușat și s'a luat cu tenacitate patru cai, unul din ei după dizolvarea comisiunii și când rechizițiunea era terminată. Ei înfine a reclamat Primului Ministrul, însă fără nici un rezultat. Căuzele aceștea ca și ale mai multora nu erau de cât că ginearele său, fost Prefect la Valcea, ne putându-l direct lovi, au crezut să și satisfacă aninositățile cu această, crezând că l' va aduce umilit la picioarele acestor desperați. Spre a se ști cum s'au făcut rechizițiunile, am socotit că nu fac rău a vi-le comunica, pentru ca să știe țara, cine sunt acești acuzători ai trecuților, cari nu și au permis vre-o dată să comită așa grave călcări de lege, călcând în picioare pactul nostru fundamental, Constituția care garantează (sub aspră pedeapsă) averea, onoarea și inviolabilitatea domiciliului. astăzi toate nesocotite și desprețuite de acești arlechini ai conrupțiunii și neadevărului.

SCRIBILE ZILEI

Citim în Curierul din Galați următoarele:

Suntem informați că navigațiunea pe Dunăre din jos de Renf, la Ismail și până la mare este liberă, așa că navele de comerț vor circula în toată siguranța pe aceste puncte.

Se transportă pentru Renf tunuri de mare calibru. am văzut între densesle multe de la 195 și până la 225 puduri greutate. Acolo mai sunt încă un mare număr de ast-fel de arme, de un calibru foarte respectabil.

Renif nu va mai putea fi atacat de barbarismul turc care și permite să bombardeze un oraș deschis și neapărat.

La 24 Aprilie la 9 ore dimineața a plecat pentru Brăila din lagărul de lângă Galatz o baterie de tunuri acoperită fiind de două regimente de cerchezi de caucaz și un regiment de cazaci de Don.

Mai multe familii române de prin satele din partea dreaptă a Dunării, au fugit în Galatz cu cât au putut lua cu densesle.

Ni se spune că autoritățile turcești le-au ordonat ca în 48 ore să părăsească acele sate.

La 27 Aprilie, în faptul zilei, orele 4 și jumătate bateriile ruse au început focul, au forțat pe infanterie a se retrage din ambuscade, au lăsat hărci cu soldați, care au trecut la Ghecet la 6 și jumătate și n'a întâmpinat nici o rezistență, au derămat meterezul turcilor, au dat foc pichetelor și s'au întors îndărăt. Totul este liniștit, orăgenii au început să aibă încredere.

Aflăm că bombardarea Giurguiului de către turci a început azi. M. Sa Domnitorul a plecat acolo.

SCRIRI SOSITE CU POSTA DIN URMA

Londra, 7 Maiu.

*Oficial Reuter, comunică din Erzerum de la 2 Maiu, că 2,000 ruși au făcut încercarea de a străbate prin strimtoriile de la Soghanti lângă Vanisban; au fost însă respinși de către trupele venite din Kars. Apoi rușii au făcut o încercare contra unei cetăți din Kars și au fost siliți a se retrage cu mari pierderi. Șeihul Kurdiilor Aballah concentrează 10,000 oameni la granițele rusești.

OPERA ITALIANA

Aseră a fost întâia reprezentație a Operei italiene la Teatrul-Circ. sub direcția artistică a inteligentului și iubitorului nostru maestrul Franchetti.

Artiștii străini s'au grăbit a se oferi când au aflat că d. Franchetti s'a determinat a se însărcina cu direcția artistică a unei asemenea societăți, — ast-fel că d-sa a putut să și formeze un buchet ales.

Reprezentația d'aseară a avut un succes deplin și neașteptat; de acin ne place a felicita direcția pentru inițiativa și executarea ideii ce a avut d-sa în proca publicului, în aceste împrejurări, o desmerdare și petrecere atât de frumoasă.

Prima Doamnă, doamna A. Giannetti, este o artistă cu un rar talent, are o voce și o metodă deosebită d'a cânta p'o scenă mult mai înaltă din Europa.

A fost aplaudată în se-care bucată și chemată la onoarea scenei de mai multe ori.

Publicul s'a declarat pentru dâna și suntem siguri că va reperta o victorie și mai mare în opera Trovatore.

Primul tenor, d. E. Castagno, cântă iar c'o bună metodă; este adevărat italian, plin de simțire; este excelent artist și cântăreț. A fost aplaudat toată seara și chîmănat la onoarea scenei.

Primul bariton, d. A. Graudi, a surprins publicul cu puterea și întinderea vocii sale. Cântă perfect, — și mai cu seamă la finalul din actul III, în scena O sommo Carlo, a făcut o punctatură cu un sol acut, care a făcut pe public să l' aplaude cu frenesie.

La duotiniul dintre sopran și tenor, d. moris potessi adesso, a fost admirabilă imbinarea cu care s'a executat acele dificile pasagiuri. — iar când aceste voci, la final actului III, au cântat unison, publicul s'a entuziasmat și a cerut cu străință repetarea.

D. Fradelloni, primul bas, a cărui voce este bine timbrată și care l' demn de camarazi săi, a fost asemenea aplaudat.

Orchestra dirijată de d-nu C. Giannetti a fost admirabilă, și domina cu tot-d'una arcului d-lui Wiest.

Sâmbătă se va cânta opera Trovatore.

